

פרוטוקול

מישיבת מועצה מס' 46

- עיריית מעלה אדומים -

יום רביעי ז' בחשוון התשפ"ב, 13 באוקטובר 2021

נוכחות:

נוכחים:

מר בני כשריאל – ראש העיר
מר בוריס גרוסמן – סגן ראש העיר
מר יחיאל וקנין – ס. ראש העיר
מר דודו מתתיהו – חבר מועצת העיר
מר אבי רחמים – חבר מועצת העיר
גברת ברנדה הורביץ – חברת מועצת העיר
מר אייל פישלר – חבר מועצת העיר
מר אברהם נגר – חבר מועצת העיר

חסרים:

מר גיא יפרח – סגן וממלא מקום ראש העיר
מר יהודה אסרף – חבר מועצת העיר
גברת מעין מור – חברת מועצת העיר
גברת ליאת מארק – חברת מועצת העיר
מר ג'קי עזרא – חבר מועצת העיר
גברת אלינה אייזנברג – חברת מועצת העיר
גברת רוזי ישי – חברת מועצת העיר

משתתפים:

מר שמוליק חנוך – מנכ"ל העירייה
עו"ד גילי רוגל – יועמ"ש לעירייה
מר חיים שמעוני – מבקר העירייה
מר גיאה ננדזה – גזבר העירייה
גברת ענת רחמים – עוזרת בכירה לראש העיר ומנהלת הלשכה
גברת שלומית ביטון – עוזרת ראש העיר ומנהלת האגף לפניות הציבור

על סדר היום:

1. הודעות ראש העיר.
2. אישורי תב"רים.

ישיבת המועצה

בני כשריאל:

רבותיי, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצה מספר 21-46, את הודעות ראש העיר אני אתן בסוף, אישור תב"רים. יש לנו גם תוספת לסדר היום של התב"רים, אבל נתחיל מהראשון. התב"רים זה כמובן רובם דברים של משרד החינוך, הגדלה למעליות, נגישות וגם רכישת רכב עבודה. אז תב"ר מספר 2093, נגישות פיזית פרטנית ישיבת צביה, הגדלה, עולה להצבעה. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד. זה תוספת של משרד החינוך למעליות.

א. תב"ר מס' 2093 – נגישות פיזית פרטנית ישיבת צביה (הגדלה)

תקבולים – 266,292 ₪ - משרד החינוך (הגדלה)

תשלומים – 266,292 ₪ - עוזרת קבלניות (הגדלה)

לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 694,220 ₪

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

תב"ר 2128, רכישת רכב עבודה, אגף שפ"ע, מים וביוב, החלפת מקורות מימון, 284,000 שקל סך הכול.

בוריס גרוסמן:

זה הקטנה, בני.

בני כשריאל:

כן, אבל ההקטנה הזאת עוברת לסעיפים האחרים. שינוי מקורות מימון ממלווה לקרן מכירת כלי רכב, סך התב"ר יישאר ללא שינוי. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד. זה רק שינוי מקורות, הסכום נשאר אותו סכום.

ב. תב"ר מס' 2127- רכישת רכב עבודה (אגף שפ"ע מים וביוב) (החלפת מקורות מימון)

תקבולים – 100,176 ₪ - מלווה (הקטנה)

100,176 ₪ - קרן מכירת כלי רכב (הגדלה)

שינוי מקורות מימון ממלווה לקרן מכירת כלי רכב.

סך התב"ר יישאר ללא שינוי.

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

סעיף ג', תב"ר 2128, רכישת במה לטיפול במתקני אשפה ושטיפת משאיות, החלפת מקורות מימון. זה כמובן מלווה הקטנה, וקרן עבודות פיתוח הגדלה. שמתם לב, זה קשור גם לסעיף הקודם. אני מעלה להצבעה. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ג. תב"ר מס' 2128- רכישת במה לטיפול במתקני אשפה ושטיפת משאיות (החלפת מקורות מימון)

תקבולים – 7,000 ₪- מלווה (הקטנה)

7,000 ₪- קרן עבודות פיתוח (הגדלה)

שינוי מקורות מימון ממלווה לקרן עבודות פיתוח.

סך התב"ר יישאר ללא שינוי.

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

סעיף ד', תב"ר 2110, מרכזי אוריינות דיגיטלית. תקבולים של 1,414,593, משרד המדע והטכנולוגיה, החלק שלנו 107,176 תקציב, סך הכול 1,521,000 שהיה לקבלניות, לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך 1,606,796. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ד. תב"ר מס' 2110- מרכזי אוריינות דיגיטלית (הגדלה)

תקבולים – 1,414,593 ₪ - משרד המדע והטכנולוגיה (הגדלה)

107,176 ₪ - מלווה (הגדלה)

תשלומים – 1,521,769 ₪ - עוזרת קבלניות (הגדלה)

לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 1,606,769 ₪

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

סעיף ו', תב"ר 2017, אירועי תרבות בעיר, פסטיבל סוכות, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד. שימו לב שרוב הכסף קיבלנו מבחוץ, ממפעל הפיס וכמובן ממשרד התרבות והספורט.

ו. תב"ר מס' 2017- אירועי תרבות בעיר (הגדלה)
תקבולים – 266,000 ₪ - מפעל הפיס (הגדלה)
תשלומים – 266,000 ₪ - עוזרת קבלניות (הגדלה)
לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 649,868 ₪
הצבעה:
בעד : 8
החלטה: אושר פה אחד.

אייל פישלר:
תב"ר ה' אמרת?

בני כשריאל:
תב"ר ה' לא אמרתי, 2180, שיפוצים בגני ילדים. שינוי שם. כל הכבוד, תודה על הערנות. שינוי שם בסך הכול לתשתיות מחשבים וציוד היקפי בגני ילדים ובתי ספר, כי צריך גם לעשות שם את המחשבים בגני הילדים. אנחנו נכנסים לגני הילדים, אז גם הציוד וגם החיווט הוא לא הכי טוב בעולם ואנחנו נכנסים לגני הילדים ולבתי הספר. תב"ר 2180, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ה. תב"ר מס' 2180- שיפוצים בגני ילדים (שינוי שם)
תקבולים – 150,000 ₪ - מלווה
תשלומים – 150,000 ₪- עוזרת קבלניות
שינוי שם ל"תשתיות מחשבים וציוד היקפי בגני"י ובתי ספר"
הצבעה:
בעד : 8
החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:
פסטיבל סוכות העברנו. מבנה בידוק בכניסה לאזור התעשייה, תקבולים, זו הגדלה, 250,000 שקל מקרן עבודות פיתוח, תשלומים 250,000 עבודות קבלניות. לאחר ההגדלה יגיע התב"ר ל-1,750,000. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ז. תב"ר מס' 2138- מבנה בידוק בכניסה לא"ת (הגדלה)
תקבולים – 250,000 ₪ - קרן עבודות פיתוח (הגדלה)
תשלומים – 250,000 ₪ - עוזרת קבלניות (הגדלה)
לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 1,750,000 ₪
הצבעה:
בעד : 8
החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

תב"ר מספר 2124, רכישת שני סאגווי. תקבולים 25,000 מקרן עודפי תב"רים הגדלה, תשלומים 25,000 לרכישת ציוד יסודי, לאחר ההגדלה יגיע התב"ר ל-105,000. אני מעלה להצבעה, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ח. תב"ר מס' 2124 - רכישת 2 סאגווי (הגדלה)

תקבולים – 25,000 ₪ - קרן עודפי תב"רים (הגדלה)

תשלומים – 25,000 ₪ - רכישת ציוד יסודי (הגדלה)

לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 105,000 ₪

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

התוספת לסדר היום אישור תב"רים.

הצבעה לתוספת לסדר היום :

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

תב"ר מספר 2247, שינויים והתאמות במוסד חינוכי 'מעלה התורה' בנים. זה שיפוצים כלליים, משרד החינוך העביר לנו את סך כל הכסף, 800,000 שקל, 'מעלה התורה' הולך לקבל שיפוץ רציני. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

בני כשריאל:

א. תב"ר מס' 2247 – שינויים והתאמות במוס"ח 'מעלה התורה' בנים (חדש)

תקבולים – 801,550 ₪ - מ. החינוך

תשלומים – 801,550 ₪ - עבודות קבלניות

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

תב"ר מספר 2248, שינויים והתאמות במוסד חינוכי 'דקל וילנאי', 565,250 ממשד החינוך. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ב. תב"ר מס' 2248 – שינויים והתאמות במוס"ח 'דקל וילנאי' (חדש)

ישיבת מועצת עיריית מעלה אדומים מס' 46 מיום 13/10/21

תקבולים – 565,250 ₪ - מ. החינוך
תשלומים – 565,250 ₪ - עבודות קבלניות

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

לגבי התב"רים האלה אני רוצה באמת להודות לגדי מארק ולכל הצוות שלו שאישרו לנו את התב"רים האלה.

אייל פישלר:

הוא חוזר עכשיו לשיכון, נכון?

בני כשריאל:

הוא כבר חזר. תב"ר 2126, רכישת משאית מים וביוב, שינוי שם ל'רכישת רכב פינוי אשפה'. אני מעלה להצבעה. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ג. תב"ר מס' 2126 – רכישת משאית מים וביוב – שינוי שם

שינוי שם ל: רכישת רכב פינוי אשפה.

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

סעיף ד', תב"ר מספר 2249, נגישות פיזית פרטנית, 'מעלה התורה' בנות, זה מעלית. תקבולים קיבלנו 232,304 שקל ממשד החינוך ועבודות קבלניות. אני מעלה להצבעה, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ד. תב"ר מס' 2249- נגישות פיזית פרטנית "מעלה התורה" בנות (חדש)

תקבולים- 232,304 ₪ משרד החינוך

תשלומים- 232,304 ₪ עבודה קבלנית

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד.

בני כשריאל:

תב"ר 2250, קירוי מגרש ספורט בממ"ד יפה נוף. אין להם אולם ספורט, זה בין בתי הספר היחידים שאין לו אולם ספורט אז אנחנו מקרים אותו. תקבולים 950,000 שקל מקרן אגרות מבני ציבור. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ה. תב"ר מס 2250- קירוי מגרש ספורט בממ"ד יפה נוף – (חדש)

תקבולים- 950,000 ₪ קרן אגרות מבני ציבור

תשלומים- 950,000 ₪ עבודה קבלנית

הצבעה:

בעד : 8

החלטה: אושר פה אחד

אייל פישלר:

בני, אני יכול להגיד רגע משהו?

בני כשריאל:

אתה יכול להגיד, רק בהגבלת הזמן כי יחיאל רוצה לצאת ואם יחיאל יוצא אין לי קוורום.

אייל פישלר:

מדברים על הקירוי כי אין להם אולם ספורט, אולמות ספורט יש ברוך ה' כמעט בכל בתי הספר, בדרך כלל כמה בתי ספר על אולם אחד, לא תמיד זה מספיק, אני יודע. זה שני דברים שפשוט להעלות למודעות בהקשר הזה, א', אני יודע שהאולפנה רוצים לסגור מרפסת או משהו, לעשות סטודיו, יש להם התעמלות אמנותית, קרקע, לא יודע מה, והם לא מסתדרים עם האולם שזה עם אמי"ת בנים ועם אמי"ת בנות, הבנתי שיש להם איזה בעיה עם ההנדסה, לא הצליחו להתקדם שם.

בני כשריאל:

אתה יכול לבוא אליי, זה לא צריך להיות בישיבה.

אייל פישלר:

בסדר, אבל עכשיו עובדים אז אני מזכיר.

בני כשריאל:

עכשיו נזכרת? ראית אותי היום, ראית אותי אתמול, ראית אותי שלשום.

אייל פישלר:

זה דבר אחד. דבר שני, 'מעלה התורה' בנות שבעזרת ה' יבנו להם אגף חדש, אינשאללה.

בני כשריאל:

יהיה, למה לא יהיה?

אייל פישלר:

בעזרת ה', אני מקווה, אבל צריך לחשוב כשיתכננו את האגף, אין להם מקום שיוכל לכנס את כל בית הספר, לכן היה שלב שהיא דיברה על קירוי, זה מה שהזכיר לי.

בני כשריאל:

במרפסת, ביציאה האחורית.

אייל פישלר:

אין לה מקום ל.

בני כשריאל:

יש, יהיה לה את זה. יהיה לה עם קירוי.

אייל פישלר:

בסדר. אם באגף שם יהיה מקום שמספיק לכל בית הספר זה חשוב, כיום אין להם.

בני כשריאל:

אני יכול לומר לך עוד משהו: כמה תלמידים יש שם? בחטיבת ביניים 'דקל וילנאי' יש 650 תלמידים ואין להם קירוי.

אייל פישלר:

לא, אבל יש להם אודיטוריום, יש לה אמפי, הם יכולים להתכנס באיזה שהוא מקום.

בני כשריאל:

יש להם אולם ספורט שהוא שייך גם להם וגם לחטיבה השנייה, סך הכול בערך 1,200 תלמידים על הדבר הזה.

אייל פישלר:

אבל להתכנס, באמפי הם לא נכנסים?

בני כשריאל:

כל הממלכתי דתי לא מגיע ל-1,200.

אייל פישלר:

אם כבר בונים –

בני כשריאל:

אוקיי, רבותיי, נעבור לסעיפים הבאים. יש לנו עוד משהו? אוקיי, אני סוגר את הישיבה הזו, את הישיבה מספר 46/21.

(חוזרים לדיון זה להודעות ראש העיר לאחר סיום ישיבה 47/21).

בני כשריאל:

אנחנו נתחיל מהקל אל הכבד. סטטוס הקורונה, אנחנו עיר ירוקה, הצלחנו גם להכניס את העיר שלנו לתכנית משרד החינוך 'כיתה ירוקה', זה אומר שאם יש ילד מאומת בכיתה לא שולחים את כל החברים שלו לכיתה בבידוד, אלא בודקים אותם, בדיקה ראשונה זה PCR, בודקים אותם כל יום ולכן הלימודים ממשיכים חוץ מהילד המאומת שכמובן צריך להיות בבידוד עד שהוא יירפא. אנחנו היינו בפילוט ביחד עם העיר מודיעין ועל כך אני רוצה להודות למנהל המחוז שנותן בנו באמת אמון.

אבי רחמים:

אני רוצה להעיר משהו. הנכד שלי ישב בכיתה ליד מישהו מאומת, הוא עשה בדיקת PCR, יצא שלילי, אבל הוא עד יום ראשון בבידוד.

בני כשריאל:

כן, הפרויקט עוד לא התחיל. אנחנו עובדים לפי משרד החינוך ולפי הוראות שלהם. קודם כל תשמרו על הנכד, אנחנו מאחלים לנכד בריאות והחלמה מהירה ואנחנו מאמינים שהוא כבר החלים.

אבי רחמים:

שיהיו בריאים כולם, זו מחלה שאסור לזלזל בה.

בני כשריאל:

הדבר השני, בנושא של החינוך, היום היה לנו ביקור של מנהל קרן טראמפ. קרן טראמפ, רק לתת בשורה אחת, הם מסייעים לרשויות מקומיות מסוימות שיש תקווה שהם יצליחו להצטיין במתמטיקה, כלומר להכניס כמה שיותר חמש יחידות במתמטיקה. הם מתחילים ללמד את הילדים בחטיבות הביניים וזה פרויקט כלל עירוני. אני רוצה לומר שיש לזה הרבה פירות, אנחנו עלינו בעקומה גדולה מאוד, ביניהם האולפנה אמי"ת והישיבה התיכונית שהם מובילים. אני גם רוצה לציין שמעלה אדומים במקום העשירי באחוזי הזכאות לבגרות במדינה מתוך 257 רשויות מקומיות ובינינו לבין מקום חמישי או שישי יש 1.5%, משהו כזה, מה זה 1.5%? עוד ארבעה-חמישה תלמידים שפספסנו אותם, בוא נאמר.

אייל פישלר:

באיכות הבגרות אנחנו גם מעל הממוצע, נכון?

בני כשריאל:

לא, במצטיינים. באיכות הבגרות אנחנו הרבה מעל הממוצע, במצטיינים בבגרות אז הממוצע הארצי הוא בערך 7%, פלוס מינוס אחוז, אנחנו כבר הגענו ל-12%, הרבה מעל הממוצע. כלומר אנחנו גם באחוז הזכאים מעל הממוצע וגם במצטיינים מעל הממוצע, אבל אנחנו לא מפסיקים. לכן היום כשהייתי עם קרן טראמפ הם ממש החמיאו למערכת שלנו, כל החבריה שם הגיעו ואמרו – כמו שאני

תמיד אומר, ברגע שרואים פירות להשקעה אז זה נותן עידוד להמשיך להשקיע. זה מיליונים של שקלים, אגב, שהם משקיעים אצלנו, נדמה לי שבפעם האחרונה זה שני מיליון שקל בשנה, זה המון כסף.

כאן אני גם רוצה להודות בשמכם לאגף החינוך, למנהלי בתי הספר, הם באמת עושים עבודה טובה, הם מלאי מוטיבציה וגם הם נושאי פרסים כל הזמן, כל בית ספר נושא פרסים באזור שלו.

ברנדה הורביץ:

הוא גם מכוון את כל המערכת במטרה מאוד ברורה באיך להגיע לזה.

בני כשריאל:

מנהל הקרן, שמו אלי הורביץ. זה לא אותו אלי הורביץ, זה לא התעשיין הגדול, הוא אדם צעיר, אבל הוא מנהל מצוין. זה הסיפור. אנחנו נמשיך לתת לילדים שלנו את המיטב שבמיטב. בוריס עשה אירוע מאוד יפה לאתיופים. 30 שנה לימבצע שלמה, 'מבצע משה' היה לפני כן. תאמינו לי, זה היה מאוד מאוד מרגש. אחד הדברים שמאוד ריגשו אותי ואני רוצה לחלוק את זה איתכם, מפקד התחנה שהיה שם, יגאל לוגסי, הכיר לי בחור צעיר אתיופי. הבחור הצעיר הזה אומר לי: אני גדלתי פה במעלה אדומים, הוא גר ברחוב הקרן, להורים שלי לא היו בכלל אמצעים כשהם הגיעו, לא היו להם בכלל אמצעים לתת לי ללמוד כמו שצריך כמו אחרים והיום אני עורך דין ואני עובד בייעוץ משפטי של עיריית ירושלים. תשמעו, הגרון שלי נחנק מדמעות, אני אומר לכם את האמת. ילד שאם מערכת החינוך שלנו לא הייתה מטפלת בו לא היה לו סיכוי. אני אומר לכם, לא היה לו סיכוי, כי מה יש למשפחה שלו? כלום. הם באו מתרבות אחרת, הם לא ידעו את השפה בכלל, לחלק מהם אין את הכלים לטפל בילדים שלהם, לא כלים פדגוגיים, שום כלי.

אבי רחמים:

גם לא יכולות כלכליות.

בני כשריאל:

כן, כלום. לא כלכלי ולא פדגוגי. עוד אחד מהדברים שמאוד מרגשים אותנו, אתם רואים אותה כל פעם בחודשים ואתם אפילו לא שמים לב לזה, אלמז. אלמז מנגיסטו. אתם מכירים את הסיפור של אלמז מנגיסטו?

בוריס גרוסמן:

בני, יום לפני זה היא אמרה שהיא לא מגיעה, היא הייתה צריכה לבוא לאירוע.

בני כשריאל:

בסדר, שלא תגיע, אבל מה זה משנה? אנחנו עשינו את שלנו. כולם מכירים את הסיפור של אלמז מנגיסטו? לא, אז אני חייב לספר לכם את זה. אלמז מנגיסטו היא בת לאבא שרצח את האמא כשהם

היו ממש ילדים קטנים, ממש, תינוקות. היה ביניהם איזה תינוק בן שנה או שנתיים. רצו לפזר אותם במשפחות אומנות ובפנימיות, את הגדולים בפנימיות ואת הקטנים במשפחות, אנחנו לא הסכמנו. כאן באמת מגיעה הערכה רבה לעפרה בן ישעיה שהייתה מנהלת אגף הרווחה. מצאנו וילה ברחוב המצדים והשכרנו אותה, הבאנו זוג שהיו משפחה אומנת, כמובן שאנחנו ליווינו אותם, הרווחה ליוותה אותם, החינוך ליווה אותם, כל אלה, והילדים יצאו ממש מוצלחים, ממש מוצלחים.

בוריס גרוסמן:

אחד אחד.

בני כשריאל:

כולם והיא היום כתבת ומשדרת בערוץ 12. אם תראו מישהי אתיופית מנגיסטו, זו הילדה הזאת. אני יכול להבין למה היא לא רצתה לבוא, הם עברו טראומה גדולה. אחותה שלמדה בבצלאל הייתה אצלי לפני שנים, היא הייתה אצלי בלשכה, היא באה עם אסתי פרץ אז, לפני שהיא יצאה לפנסיה, היא אמרה לי את אחד הדברים שבאמת זה נותן לך מכה חזקה בבטן, היא אמרה: אני רוצה להתוודות בפניך שאני לא יודעת אם הייתי מגיעה למקום כזה, בוגרת בצלאל, אם אמא שלי הייתה בחיים ואבא שלי היה בבית. בזכותכם אני הגעתי למה שאני הגעתי. אנחנו יכולים לפרש את זה, כי אם היא הייתה נשארת במשפחה הזאת, שאין לה שום בסיס כלכלי ואנחנו לא היינו מטפלים בהם מאחר שהם היו משפחה, אני לא יודעת אם היא הייתה מגיעה להישגים שהגיעה, ובכלל כל המשפחה, להישגים שהם הגיעו. זה אחד הדברים שאני רוצה לומר לכם על מערכת החינוך שלנו, על מערכת הרווחה שלנו, יש לנו מערכות טובות מאוד ממש, גם של רווחה וגם של חינוך.

בוריס גרוסמן:

אחיה ואחותה היו באירוע.

בני כשריאל:

הם עושים עבודת קודש. זה על הערב הזה שהיה ערב מאוד מעניין, מאוד מהנה. היה שם סטנדאפיסט אתיופי שגלגל אותנו שם. הדבר הבא, נפגשנו עם זאב אלקין, שר הבינוי והשיכון, אבל לא בענייני שיכון ובנייה, אלא בענייני מוזיאון תולדות ההתיישבות ביהודה ושומרון ותולדות העלייה מברא"מ לשעבר. אנחנו, כפי שאתם יודעים, השגנו 17 מיליון שקל לפרויקט הזה כבר, 13 מיליון שקל מהמשרדים הממשלתיים ועוד ארבעה מיליון שקל שאנחנו משיגים אותם. הפרויקט הוא בין 35 ל-40 מיליון שקל. הקרקע ניתנת לנו במחיר סמלי. בהתחלה רמ"י ביקשו 690,000 שקל.

שמוליק חנוך:

הם ביקשו 690,000 ₪ פלוס מע"מ, ואחרי הפגישה עם אלקין –

בני כשריאל:

אלקין התערב וכנראה הם יורידו את זה ממש למחיר סמלי מאוד. אלקין גם הבטיח שהוא ימשיך לעזור לנו והוא גם ביקש מאיתנו לדבר עם שרת הפנים ועם שאר השרים בממשלה כדי להגדיל את החלק שלהם. יו"ר מועצת יש"ע דוד אלחיאני ויגאל דילמוני הם איתי ביחד ואנחנו ביחד עובדים על הנושא הזה ואני מאמין שבסופו של דבר הפרויקט ייצא.

ביום חמישי האחרון פגשתי גם את יאיר שמיר, הבן של יצחק שמיר כמובן, הוא מכיר טוב מאוד את שר האוצר ואת ליברמן, כי הוא היה במפלגה שלו והוא היה שר החקלאות, אז הוא אמר שהוא ידבר גם עם איווט וגם עם האחרים כדי להגדיל את הדבר הזה.

עכשיו אני רוצה לומר, כי יש הרבה אנשים מהוותיקים, מהמייסדים, שאומרים: מה קורה? למה אין לנו מוזיאון משלנו? וכדומה. אז במבנה הזה יהיה חדר, 6% עד 8% מהפרויקט ייוחדו לעיר מעלה אדומים. זה היה ההסכם שלנו, אם אנחנו מביאים ארבעה מיליון שקלים, בינינו אולי אנחנו נביא יותר מתרומות, אבל אנחנו התחייבנו רק לארבעה מיליון שקלים, אז יהיה לנו מקום מיוחד, זה התנאי שלנו. ואני רוצה כאן באמת להודות לשמוליק ולגילי ולכל החברה שעשו איתם את ההסכם וישבו איתם וחתמו איתם ויש הסכם טוב איתנו ביחד. תישאר הבעיה של החזקה השוטפת. כמובן מי שנכנס ישלם כרטיס, ישלם דמי כניסה, אבל ברור שיצטרכו לסבסד את זה. גם את זה העלינו בפני השר שיעלה בישיבת הממשלה כדי שיכירו בזה כמרכז מבקרים, בית מורשת, שהממשלה תסייע לנו. הוא הבטיח שהוא יטפל גם בזה, יש לו הרבה עניין לעשות את זה.

אייל פישלר:

ואז זה עובר דרך החברה הממשלתית לתיירות?

בני כשריאל:

המתכנן זה החברה הממשלתית לתיירות. הכסף, ה-13 מיליון שקלים האלה, הם כבר נמצאים ומיועדים לחברה הממשלתית לתיירות כדי שהיא תתכנן את זה, והשטח, אתם יודעים איפה זה, זה יהיה בפארק שמיר.

אייל פישלר:

אבל התחזוקה השוטפת, זה משהו שיהיה ברמה יומיומית?

בני כשריאל:

אנחנו צריכים לקבל סיוע, ואני כבר אמרתי למועצת יש"ע, עם כל הכבוד לרשויות המקומיות במידה שהם יראו גם את הפרויקטים שלהם, את היישובים שלהם, כיצד הם צמחו וכו', הם יצטרכו להשתתף בזה. מועצת יש"ע לא נפלה מהרגליים.

הדבר הבא, כמו שאמרתי, מעלה אדומים בעשירייה הראשונה בזכאות, קיבלנו 94.2%. אני רוצה לומר לכם, זה על תש"פ, בתשפ"א וגם בתשפ"ב אנחנו בעלייה, גם בהצטיינות וגם באחוזים. אחרי החגים בתי הספר נפתחו כסדרם, באמת בצורה חלקה מאוד. דניאל בארי באמי"ת בנים פותח מכינה, המכינה הזאת היא גם י"ג-י"ד.

מצפה כוכבים משופץ עכשיו והוא ייפתח גם לקהל, זה לא רק לבית הספר, הוא ייפתח לקהל הרחב, יהיו חוגים שם. בית הספר יעבוד ביחד עם המתנ"ס. רשת עמל, ישבנו עם רשת עמל השבוע. רשת עמל זכו במכרז על שני בתי הספר התיכוניים, תעופה וחלל וידקל וילנאי, ישבנו איתם לגבי הפרויקטים שהם צריכים לעשות. ההסכם איתם הוא הסכם נהדר, גם כאן נגיד יישר כוח ליועץ המשפטי ולהנהלה.

גילי רוגל:

תודה.

בני כשריאל:

על העבודה היפה שהם עשו. הם התחייבו להרבה יותר מאשר אורט נתנו, אבל עכשיו נבחן אותם אם הם יעמדו ביעדים או לא. אני מאמין שהם יעמדו ביעדים, הייתה לנו ישיבה טובה מאוד השבוע יחד עם המנכ"לית ויחד עם הסגנית שלה. עכשיו המשא ומתן בין אגף החינוך והמנכ"ל ביחד איתם, נשב איתם מדי פעם כדי לקבל את מה שאנחנו מבקשים כולל קירוי המגרש בחטיבה העליונה, שזה עולה המון כסף, בין 800,000 שקל למיליון שקל, בתעופה וחלל כי יש להם שם הסדרים של השוחרים והרבה אירועים.

דובר:

בני, 1.700 מיליון, כמעט כפול, שני המגרשים.

בני כשריאל:

לא, אני לא מדבר על שני המגרשים, אני מדבר על מגרש אחד. 1.800 מיליון, סליחה, כן, אתה צודק. זה שני מגרשים שם, אני עושה חשבון לפי מגרש אחד. הייתה לראשי הרשויות של יש"ע פגישה עם מייק פומפאו. מי שזוכר, מייק פומפאו היה מזכיר המדינה של ארה"ב, כלומר שר החוץ של ארה"ב. היה שם גם ביבי. אני מאמין שבסופו של דבר הוא, זו השערה שלי, לא בטוח, יהיה המועמד של המפלגה הרפובליקנית לנשיאות ארה"ב. אדם מאוד מאוד מרשים.

דובר:

בן כמה הוא?

בני כשריאל:

הוא נראה בין 60 ל-70. הוא נראה טוב. הבן אדם הזה יודע הכול, או שהוא עשה שיעורי בית. יצא לי לדבר איתו כמה מילים, כי הוא גם נתן נאום והייתי ממש לידו, אז יצא לי לדבר איתו בין לבין. הוא מכיר את מעלה אדומים.

דובר:

לא צחקתי, אמרתי לך שהוא היה ראש ה-CIA לפני כן, הם מכירים טוב מאוד.

בני כשריאל:

האמת היא שאני הייתי עם פה פעור. מה, אנחנו עיר כזו קטנה, הוא מזכיר המדינה, כל העולם, יש לו את סין ורוסיה וכל אירופה ואפריקה, זה כולה מעלה אדומים. לא יודע, או שהוא עשה שיעורי בית, או שהוא עשה את עצמו, אבל אני הופתעתי. גם נתניהו היה שם וגם הוא נאם וקיבל הרבה תשבחות.

היום היה לנו, לבוריס ולי ולגרשון, סיור בוואדי ג'וז ביחד עם המשטרה. רב פקד אמיר בן קיקי גר במעלה אדומים והוא ממונה גם על התחבורה בירושלים מטעם המשטרה. אני רוצה לומר לכם, אנחנו חייבים להגיד לו הרבה הרבה תודה, הוא עושה את המקסימום. הוא אמר לי: גם אשתי משגעת אותי, לא רק אתה. הוא אומר: אשתי אמרה לי, 'יופי, עכשיו בני כשריאל שם אז אתה תתחיל לעבוד קצת'. משהו כזה.

אני רוצה לומר לכם כמה דברים, אני חושב שחברי המועצה צריכים לדעת את זה, אנחנו היינו שם, הבעיה היא לא היציאה ממעלה אדומים. היציאה ממעלה אדומים פתוחה ויש שלוש כיכרות בתוך מעלה אדומים, הכיכר ליד המשטרה, הכיכר ליד המכללה והכיכר בקדם, בין האולפנה ממלכתי ג' ו'מעלה התורה', כולם בתכנון לביצוע. את הכיכר ליד המשטרה אני מאמין שיתחילו לבצע את זה.

בוריס גרוסמן:

ממש עוד מעט.

בני כשריאל:

כן, שאר הכיכרות ייכנסו, עד סוף השנה אני מקווה שישתיימו. בכל מקום אנחנו עושים עוד נתיב אחד לאלה שנוסעים ישר כך שהם לא יצטרכו לעמוד בכיכר לאלה שפונים שמאלה או עושים פניית פרסה. אנחנו מפרידים כוחות, חלק מהרכב שהולך ישר לא יפריע לאלה שפונים שמאלה לא יפריעו לאלה שנוסעים ישר. כי בבוקר יש פקקים שם, אבל בואו, אנחנו בכיינים לא קטנים, בבוקר זה בסך הכול לא יותר מחצי שעה, אני אומר לכם, אני בדקתי.

ברנדה הורביץ:

אבל, בני, חצי שעה בשביל אנשים.

בני כשריאל:

חצי שעה כאן אצלנו, לא שם.

אבי רחמים:

בני, יש כמה פקקים בעיר. אני הלכתי להיות שכיר, אמרתי ואללה, אני אצא בשעה שמונה, אני יוצא בשעה שש בבוקר, יותר גרוע מאשר הייתי עצמאי.

בני כשריאל:

אני מדבר על תוך מעלה אדומים.

אבי רחמים:

יש גם בתוך מעלה אדומים, זה מחולק לשלוש, אחד במעלה אדומים .

בני כשריאל:

אז אני אומר לך, אני לא יודע מה זה אצלך פקק, עשר מכוניות זה לא פקק בשבילי. בשני וחמישי אני יוצא מבית הכנסת יצחקי בערך ברבע שמונה, עשרה לשמונה, אני הולך למניין של עשרים לשבע. אני אומר לכם שכשאני מגיע יש עומס, יש דברים, אבל זה עובר ואני לא מחכה יותר מחמש עד עשר דקות כדי להגיע לעירייה. אז חבר'ה, בואו.

דובר:

בני, אני נסעתי היום מהמצדים לכיכר של האולפנה 25 דקות.

בני כשריאל:

נכון, הכיכר של האולפנה, זה לא 25 דקות, אבל זה בדיוק מה שאנחנו הולכים לתקן, שם הבעיה הגדולה.

בוריס גרוסמן:

עוד חודש מתחילים לעבוד שם.

בני כשריאל:

יש שם שלושה בתי ספר שנמצאים על הכיכר הזאת. יתרה מזאת, אם נמשיך הלאה יש לנו גם את אורט תעופה וחלל שצריכים להגיע אליו, אם נמשיך הלאה יש עובדים באזור התעשייה שגרים בעיר ונוסעים משם. לכן שם אנחנו עושים. (מדברים ביחד).

רק רגע, אני אתן לכולם לדבר. יש לנו עוד פרויקטים שם לעשות, אנחנו מחכים רק לאישור תקציב המדינה, מה זה אומר? אנחנו כבר נמצאים בתכנון של מעבר תת קרקעי להולכי רגל בין 'מעלה התורה' לבין אמי"ת אולפנה, ואנחנו ננתב כמובן את כל הילדים לעבור לשם. אחד הדברים שמעכבים שם את התנועה זה ילדים שחוצים את הכבישים, גם לאולפנה וגם לאמי"ת, וזה אמי"ת בנות ואמי"ת בנים ובחזרה.

אייל פישלר:

אבל, בני, צריך לשקול לסגור את הפנייה שמאל אל ומרחוב המצוק שם, אחרת, אם אתה לא סוגר עם גדר את הכביש התלמידים ימשיכו ללכת על הכביש.

בני כשריאל:

ברור שזה יהיה. ברגע שיהיה מעבר תת קרקעי ברור שזה יהיה, אנחנו לא ניתן לאף אחד לעבור על הכביש הזה ואז את המצוקה הזאת אנחנו נפתור.

בוריס גרוסמן:

הבעיה שם זה ההורים קודם כל, זו הבעיה.

ברנדה הורביץ:

האם אפשר, אני לא יודעת, או צריכים רמזור בשעות מסוימות או – כי תראו, מה קורה? יש לנו קרן, יש לנו אבני החושן שבונים. אני מסתכלת על העומס שיש שם, ומה קורה? אנשים נכנסים לאבני החושן ועכשיו יש לנו פקק כבר בתוך אבני החושן בגלל שהם עוקפים את הדבר. אז אמרתי לעצמי, או שתהיה משטרה שם, או שאולי .

בני כשריאל:

אנחנו לא יכולים.

ברנדה הורביץ:

לא, אני לא יודעת, או רמזור שעובד בשעות מסוימות.

בני כשריאל:

לא, אין טעם לשים שם רמזור כי ברגע .

ברנדה הורביץ:

פשוט יום יום אנשים מתקשרים אלינו, כולם אומרים, יש לנו דיזיין סיטי, יש פקקים, אנחנו רוצים לעזוב את העיר. כואב לי הלב.

בני כשריאל:

אני בוחן את האפשרות להגיד לשיטור העירוני שיעמדו שם וימשכו את התנועה כפי שצריך. רמזור, זה גם מכוער, גם עולה יקר וגם התחזוקה שלו יקרה.

אבי רחמים:

אדוני ראש העיר, אני יכול לקבל את זכות הדיבור, בבקשה?

דובר:

סוף סוף מישהו מתורבת במועצה הזאת.

אבי רחמים:

אני חושב שכולם רוצים שכולם יגיעו בזמן והכול יהיה בסדר והכול יהיה שקט ושלוו, אבל בבקרים ולפעמים גם אחרי צהריים זה לא עובד. אני לא חושב שהאשמה בך או בבוריס או במישהו, יש מגוון של דברים, פסיפס שאתה חיברת אותם ואנחנו הגענו לזה. אחת הסיבות, אני חושב שהמשטרה פה, עם כל הצער, לא מתפקדת. אני אומר, המשטרה פה לא מתפקדת. צריכים לדבר עם המשטרה שהמשטרה תתפקד, היא לא מורגשת במעלה אדומים. נכון שאני מחזיק את התיק, אני מרגיש את הביטחון יותר מהמשטרה ש .

בני כשריאל:

להיפך, הביטחון מאגף הביטחון.

אייל פישלר:

רואים אותם בבוקר בכביש.

אבי רחמים:

כן. אני עכשיו חושב שבזמנו שמתם את הסיור שלנו בבוקר למעלה ואז התנועה זרמה, בתוך המחסום. המחסום היה עומד שם, לא משנה.

בני כשריאל:

המחסום היום היה פתוח לגמרי.
(מדברים ביחד).

אבי רחמים:

אני נתקעתי השבוע. דודו, כמה נתקעת השבוע?

בני כשריאל:

אני מדבר על הבוקר, אנחנו, גם בוריס וגם אני, בחזרה, בשעה שמונה בערך חזרנו.

אבי רחמים:

אבל לא סיימת.

בני כשריאל:

רגע, תן לי רגע להעיר לך, כי יכול להיות שאתה.

אבי רחמים:

אני מרגיש את זה.

בני כשריאל:

אתה יכול להרגיש מה שאתה רוצה, אני לא רואה בעיניים. תשמע, אנחנו עברנו בשעה שמונה, חזרנו, גם בוריס וגם אני, כל אחד במכונית שלו, חזרנו מוואדי ג'וז חזרה, וראינו שהפקק היה מוואדי ג'וז עד אחרי המחסום כששלוש נקודות הבידוק.

אבי רחמים:

אני מסכים איתך, הפקקים האלה מחולקים.

בוריס גרוסמן:

ואדי ג'וז, רק ואדי ג'וז.

אבי רחמים:

סליחה, בוריס. הפקקים האלה מחולקים לשלושה דברים כשכל דבר הוא בנפרד. בעיר זה אנחנו יכולים, אנחנו צריכים לחשוב מה צריכים לעשות פה ונעשה. במחסום זה לא תלוי בנו, בירושלים זה גם לא תלוי בנו, כל דבר זה משהו שונה וזה צורך טיפול אחר. אז צריך לעבוד על זה, אין פה הוקוס פוקוס שמחר בבוקר לא יהיו פקקים, זה תהליך.

בני כשריאל:

אני מתכבד לסגור את הישיבה. גמרנו.

ברנדה הורביץ:

רגע.

בני כשריאל:

לא, את יכולה לדבר, אבל.

דובר:

מה עם הכיכר של המתנ"ס ששם ההורים מורידים ילדים בכביש וחוסמים את כל הכיכר?

ברנדה הורביץ:

מאה אחוז, שיהיו עם הילדים שלהם, זה זמן הכי טוב להיות עם הילד.
(מדברים ביחד)

בוריס גרוסמן:

חבר'ה, יש לנו שלושה מקומות, כמו שאתם אמרתם, כמו שכולם אמרו. בשניים יש פתרון, תוך חודש ימים נותנים לעבוד שם. המשטרה עצרה אותנו, וכולם יודעים, שנה שלמה, לא נתנו לנו לעשות.

דוברת:

למה?

בוריס גרוסמן:

בטיחותית היו שם בעיות קשות ולא נתנו לנו. זה דבר ראשון. איפה ש-06, 03, אתם יודעים שיש שם כל יום כמעט שעתיים-שלוש בעיה בגלל עזרייה. מחר נשב עם גרשון והמהנדס, גם עם שמוליק, אני מאמין שתוך חודשיים-חודשיים וחצי נתחיל לעבוד שם, יהיה נתיב אחד, יהיה אחד ל-06 ואחד

לעזרייה. בני בודק כל הזמן איך אפשר לפתוח לעזרייה, יש בעיה ביטחונית קשה מאוד לעשות את זה.

הבעיה הגדולה מאוד בתומר רחל, חטיבת הביניים. אני מאשים רק את ההורים, גם איפה שבת הספר של הדתיים שם, רק ההורים אשמים, הם עומדים בשלושה נתיבים, עוצרים הכול וחס וחלילה יקרה שם אסון.

גם משמרות הזה"ב, אתם תעזרו לנו, הם עושים כל מאמץ. משמרת זה"ב, לא נותנים לעשות לבנות בבתי הספר שם. הם לא נותנים לעשות (מדברים ברקע, לא ברור). הם רצים ממקום למקום, בנות, זה סכנת חיים.

בני כשריאל:

הפתרון הטוב ביותר זה המנהרה להולכי רגל שאני ביקשתי להיכנס לזה ויהי מה. אנחנו מחכים לתקציב משרד התחבורה. אין תקציב מדינה, אבל זה על סדר היום של משרד התחבורה לאישור, אנחנו מחכים למשרד התחבורה, זה משהו כמו שני מיליון שקלים הדבר הזה.

ברנדה הורביץ:

יש לי שאלה. כמה זמן אחרי שכבר נעשים, בתוך כמה זמן אתם עושים בקרה, זאת אומרת הם עושים את המסלולים האלה, האם אתם תעשו מעקב אחרי ארבעה חודשים לראות אם זה.

בוריס גרוסמן:

אנחנו נמצאים בשביל יופי?

ברנדה הורביץ:

לא, אני לא מזלזלת. אני אומרת לראות אם זה ה - - - מילא בפקק מחוץ לעיר, אנשים כבר קיבלו, אבל אנשים מתחילים להרגיש: אני כבר אין לי איכות חיים פה. הם דואגים. אני לא אומרת שאתה לא בסדר, הם דואגים.

בוריס גרוסמן:

את צודקת, אבל אנחנו מתחילים לעבוד וגם שמה, הבעיה הגדולה שנשארת זה הבעיה של חטיבות הביניים, של ההורים, לא יכול להיות שההורים יכולים להביא את הילדים שלהם, עושים פקק. ביום שישי נסעתי 28 דקות, ביום שישי, מתומר רחל עד חטיבת הביניים, כל האוטובוסים איחרו בחצי שעה, למה? כי ההורים שם עומדים, מורידים את הילדים שלהם, בני 16, 17, 15, והכול פקק ואי אפשר לעבור שם.

ברנדה הורביץ:

אז תעשו משהו.

בוריס גרוסמן:

יש אוטובוסים, למה לא נוסעים באוטובוסים?

ברנדה הורביץ:

נכון.

בני כשריאל:

יש, אבל החברה מזלזלים.

אבי רחמים:

אני רוצה להגיד לך עוד דבר אחד. בני, אני רוצה להגיד עוד משהו, ברנדה, את יודעת שהביטחון כל יום תופס בין עשרה ל-14 שב"חים, כל יום, קופצים מהגדר.

דובר:

במישור.

אבי רחמים:

לא, גם פה. הביטחון עוצר אותם והמשטרה משחררת אותם. אין להם כוח אדם, הוא לא להכניס, להתעסק, לקחת, לעשות.

בני כשריאל:

אני רציתי לחזור לפקקים של ירושלים.

בוריס גרוסמן:

בני, עוד משפט. גברת ברנדה, זה בשבילך. חברת אגד תעבורה נמכרה, נכנסה לפני שבוע חברה חדשה, אפיקים אלקטרה. כל הנהגים נשארים אותם נהגים, כל האוטובוסים אותם אוטובוסים, ההנהלה צריכה להיות חדשה, חלק. אני מבקש וביקשתי מההנהלה החדשה להוציא כמה מהנהלה הישנה הביתה כי הם לא איתנו בכלל ולא עזרו לנו. יש לי פגישה ראשונה, אחר כך תהיה פגישה עם המנכ"ל ועם בני ועם כולם, כי זו חברה חדשה. בני שלשום דיבר עם נתניהו, יעקב נתניהו שהוא

בני כשריאל:

זה לא ביבי.

אבי רחמים:

בוריס, אני רק רוצה להעיר, למה אנחנו חייבים להיצמד אליהם?

בני כשריאל:

אי אפשר.

(מדברים ביחד).

בוריס גרוסמן:

ברנדה, את אחר כך תשאלי אלף שאלות, כי את שואלת יותר מכולם ואת לא רוצה לשמוע. אני אומר שהכפלנו במעלה אדומים את כמות האוטובוסים לגבעת התחמושת, פי שניים ממה שהיה לפני שלושה חודשים, כל חמש דקות עשר דקות יציאה מהעיר לגבעת התחמושת. אני אתן לך את זה בדיוק לפי שעות. אין בעיות עכשיו אחרי שהיו חודשיים בעיות קשות מאוד, בגלל שהרבה מהאוטובוסים עמדו במוסך של אגד. אני ובני מנסים להוציא אותם מהמוסך של אגד, לא בטוח שנצליח, כי יש הסכמים.

ברנדה הורביץ:

אני רק אומרת דבר אחד, בוריס, אין שום ביקורת במה שאנחנו מעלים, פשוט אני מודדת את שיחות הטלפוניות שאני מקבלת בבוקר וזהו.

בני כשריאל:

ברנדה, תשמעי, אז תביני. אם רק תדברי בלי לשמוע מה קורה את לא תביני. כמנהלת בית ספר אני אומר לך.

ברנדה הורביץ:

לא, זה לא מקובל.

בני כשריאל:

מה לא מקובל?

ברנדה הורביץ:

אני מקשיבה לך.

בני כשריאל:

איפה את מקשיבה? עצרת אותי באמצע. אני לא סיימתי.

חבר'ה, כולנו מלאים רעיונות כרימון, אבל הנושא של תחבורה ציבורית, כולל מוניות שירות זה לא בסמכותה של עירייה בכלל, זה משרד התחבורה לפי הסכמים שיש לו גם עם חברות תחבורה כמו אגד. ברגע שיהיו כאן מוניות שירות אגד יעשו להם את השביתה הכי גדולה. הם לא יעשו את זה. אנחנו בעבר ביקשנו מוניות שירות בתקופה שישראל כץ היה שר התחבורה ואחרי זה כשמירי רגב הייתה שרת התחבורה והם הודיעו לנו: רבותיי, בלתי אפשרי. הבקשה שלנו כל הזמן עומדת לעשות מוניות שירות, אבל זה לא יהיה הפתרון. מה שאני רוצה לומר, הפתרון הוא בטווח הארוך.

אין תרופות קסם, אין. אני אומר לכם, אין. כי לצאת ממעלה אדומים, אנחנו נפתור גם את שלוש הכיכרות האלה, הכול יהיה בסדר, אבל אתה יוצא ממעלה אדומים ואתה מגיע לירושלים וירושלים פקוקה מכל הכיוונים. הראו לי תמונות של פסגת זאב, בפסגת זאב יש פקק, הם עומדים בפסגת זאב, בתוך פסגת זאב עד הר הצופים.

בוריס גרוסמן:

פי שניים יותר גרוע מאשר מעלה אדומים.

אבי רחמים:

זה לא נכון.

בני כשריאל:

אנחנו צריכים לעשות כמה דברים. העומס נובע גם ממשבר הקורונה, ולמה? אנחנו גם שמנו לב למה שקורה, אנשים נוסעים ברכבים שלהם, לפני הקורונה ב'חנה וסע' היו ממלאים שלושה אנשים ברכב, או האוטובוסים היו מלאים, היו נוסעים באוטובוסים, והיו גם שאטלים למשרדי הממשלה, ממעלה אדומים למשרדי הממשלה בקריה. השאטלים נעלמו. אני ביקשתי פגישה עם נציב שירות המדינה על הנושא הזה. האוטובוסים, אנשים פוחדים מהקורונה, לא עולים. אנשים גם מפחדים להעלות איתם נוסעים, גם הם לא עולים. הטרואמה עדיין נמשכת. הסקר מראה שמספר הרכבים על הכביש עלה פי שלושה בגלל הדברים האלה.

ועכשיו אנחנו, בוריס ואני, הסתכלנו על המכוניות שעוברות, כולם לבד. מקסימום שניים, אולי מביא את הבת שלו או אשתו. על זה אנחנו צריכים עכשיו לעבוד שוב פעם. שני דברים, אחת, אני חושב שהעירייה צריכה לעשות, ואני דיברתי על זה עם שמוליק ועם בוריס הבוקר, אנחנו צריכים לצאת במבצע עידוד התושבים לנסוע בתחבורה הציבורית ו/או לקחת אנשים. אז יש גם אפליקציה לזה שמפרסמים בין כולם, מי רוצה לנסוע, ואז הם גם יחסכו בדלק, כי פעם אתה נוסע עם זה ופעם עם זה, שליש מהנסיעות שלך אתה בסך הכול נוסע באוטו שלך אם אתם שלושה אנשים באוטו. אנחנו צריכים לעשות את זה, זה לא יהיה קל וזה לא מהיום למחר, זה צריך להכניס לתודעה של האנשים שאנחנו כבר גמרנו עם הקורונה ואפשר לנסוע ושייסעו כל אלה שיש להם 'תו ירוק'. מי שיש לו 'תו ירוק' ייסע.

אייל פישלר:

אם אתה יוצא לקמפיין לתחבורה הציבורית צריך להכניס את זה שהתחלפה אולי חברה, לא משנה שזה אותם נהגים ואותם אוטובוסים, כי חלק מהחשש של אנשים שעולים בתחבורה הציבורית זה הקורונה וחלק זה בגלל שהתחבורה בזמן האחרון הייתה דפוקה, אז הם לא סומכים על זה.

בני כשריאל:

על זה דיברתי עם יעקב נתניהו. היינו צריכים להיפגש איתו מחר, עדיין לא קיבלנו תשובה, אבל אם לא ניפגש איתו מחר ניפגש איתו בשבוע הבא. אני בכלל אמרתי לו שאני רוצה שהוא יחזיר את אגד, לאגד יש את האוטובוסים. ברור שזה בלתי אפשרי כי היה מכרז, הוא לא יכול לעשות את זה, אבל הוא הבין את העניין. אני אמרתי לו שאם הם לא יעשו את זה אני אעשה הסעות מהרכבת בגבעת התחמושת למעלה אדומים כל יום אחר הצהריים בתשלום, שייתן לי לפחות לעשות את זה ואני אגיד לחברה הכלכלית שתעשה את זה. ברור שגם את זה אי אפשר.

דובר:

למה אי אפשר?

בני כשריאל:

כי הוא לא ייתן אישור לרשות מקומית לעשות דבר כזה כשיש חברה אחרת כי אז החברה האחרת תגיד: אוקיי, נתת להם את זה, אני יורדת בכלל מהדבר הזה. אתה יודע, מטה בנימין, בגלל שמועצות

אזוריות כמו גוש עציון וחברון ושומרון, הם קיבלו את זה כמועצה אזורית להעביר בין בתי הספר שלהם ולכן הם גם מנצלים את זה לדברים אחרים, אבל אין להם תחבורה ציבורית בשכר לירושלים או משהו כזה, אין דבר כזה, הם מסייעים את האנשים שלהם ממקום למקום. אם אתה רוצה לעשות טיול זה דבר אחד, אבל לעשות תחבורה ציבורית תמורת כרטיסים שעולים או משהו כזה, אין את זה בשום מקום, אסור להם לעשות את זה. הם לא יכולים להיות חברות ציבוריות, הם לא ניגשים לדבר הזה.

ואוטובוס עולה המון כסף, הם קיבלו סיוע בדבר הזה בגלל שהן מועצות אזוריות. אני לא בטוח אנחנו נקבל סיוע אם אנחנו נצטרך אוטובוסים, זה לא יהיה פשוט. זה לא דבר פשוט העניין הזה לגמרי.

אנחנו צריכים לצאת בקמפיין חדש גם להשתמש בתחבורה ציבורית וגם – אנחנו עשינו 'חנה וסע', אם שמתם לב וגם הרחבנו את 'חנה וסע' ליד המשטרה. אנחנו מחכים גם לתקציב משרד התחבורה לעשות 'חנה וסע' גם בנופי הסלע, ליד תחנת הדלק.

ברנדה הורביץ:

יש סיכוי לרכבת קלה?

בני כשריאל:

רכבת קלה, אני דיברתי על זה עם ראש הממשלה היום. היה תכנון שנעצר על ידי משרד התחבורה. כשישראל כץ נתן את ההסכמה אז אמרנו ככה, אנחנו עושים 'חנה וסע' לפני המנהרה של הר הצופים, יש שם שטח, נעשה שם 'חנה וסע', למעלה, באוניברסיטה העברית, יש קו עד לשם, קו רכבת קלה עד לשם, צריך להאריך אותה ב-300 מטר בערך כדי לעשות שם את התחנה הסופית. אנחנו חונים למטה, עולים במעליות למעלה, אין בעיה לעלות במעליות גדולות כמו שיש בחוף נתניה ובחוף הרצליה, מי שראה, מעליות גדולות ועולים למעלה. התחילו את התכנון הראשוני, משום מה תכנית אב לתחבורה פוצצו אותנו במספרים ענקיים ואז שרת התחבורה מירי רגב הלכה הצידה, ממש אחורה. לפני כן היא תמכה בזה, אמרו לה 360 מיליון שקל דבר כזה.

ברנדה הורביץ:

כאילו גשר וכל הדברים?

בני כשריאל:

לא גשר, אתה חונה למטה, מעליות למעלה וזהו, רק מאריכים את המסילה בעוד 300 מטר ועושים תחנה.

ברנדה הורביץ:

כאילו זה לא יהיה למעלה אדומים?

בני כשריאל:

בשלב הזה לא, בשלב הסופי הוא צריך להגיע למעלה אדומים, כמו שהוא צריך להגיע גם למבשרת ולגוש עציון וכו'. יש החלטה כזאת, ההחלטה הזאת לא נכנסה לביצוע כי נתנו קדימות לערים

הגדולות, מטרופולין תל אביב וירושלים גופא. אגב זו אחת הסיבות העיקריות לפקקים, יש פקקים בהר חומה ויש פקקים מגילה וגוש עציון בוכים.

אבי רחמים:

כל ירושלים מפוקקת.

בני כשריאל:

אני הייתי נוסע פעם בשבוע אחר הצהריים, בערך בארבע אחר הצהריים, הייתי נוסע להר גילה או לצור הדסה, יותר נכון, שעה וחצי. בשעה וחצי אפשר להגיע לנתניה. למה? בגין, בגין פקוק. מהציאה של רמות הכול המפוקק.

אז אנחנו צריכים לעשות את הקמפיין הזה, אנחנו צריכים לראות מה אנחנו עושים גם בכניסה עכשיו, אני ביקשתי משמוליק להכין תכנית, את הכניסה המרכזית, שנכנסים ליד האגם, זו הכניסה המרכזית, לתת את זה בשעות מסוימות, כבר קיבלנו את חוות הדעת המשפטית לנושא הזה, בשעות מסוימות או כל הזמן רק לתושבי מעלה אדומים. איך עושים את זה? או בצורה קצת יותר פרימיטיבית על ידי מדבקות שלנו, שאנחנו נדביק להם על האוטו, לכל תושב, או שנעשה את זה דרך אפליקציה שנקבל את כל מספרי הרכב ממשרד התחבורה ואנחנו ניתן לכל רכב את האישור שלו לעבור דרך שם. זה ייקח קצת זמן.

**מר שמוליק חנוך
מנכ"ל ומזכיר העירייה**

**מר בני כשריאל
ראש העיר**